

MILJØstyrelsen
Jura

14. december 2004
7023-0008
LWJ/

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Kommissionen har i åbningsskrivelse af den 21. oktober 2004 (SG-Greffe(2004) D/204872) modtaget den 22. oktober 2004 gjort gældende, at det danske forbud mod HFC og andre f-gasser i bekendtgørelse nr. 552 af 2. juli 2002 om regulering af visse industrielle drivhusgasser er en teknisk handelshindring i strid med EF-traktatens artikel 28.

Formålet med de danske regler er at sikre en reduktion af emissionen af drivhusgasser med henblik på beskyttelse af miljøet og herunder at medvirke til Danmarks overholdelse af sine forpligtelser i medfør af Kyoto-protokollen.

Kommissionen anerkender, at der er tale om et lovligt formål. Derimod finder Kommissionen det ikke på det foreliggende grundlag dokumenteret, at forbudet er nødvendigt og proportionalt. Herunder finder Kommissionen det ikke dokumenteret, at formålet ikke kan opnås med mindre indgribende foranstaltninger, at erstatningsstofferne er miljømæssigt bedre, eller at undtagelserne fra forbudet er velbegrundede. Kommissionen anmoder derfor om yderligere oplysninger herom.

Derudover anfører Kommissionen, at en dispensationsbestemmelse i bekendtgørelsen giver en juridisk usikkerhed, der er i strid med art. 28.

I svaret på åbningsskrivelsen er det fastholdt, at forbudet er nødvendigt og proportionalt. Der er redegjort for, hvorfor andre foranstaltninger end forbud ikke vil give et lige så godt resultat. Endvidere gives dokumentation for, at alternativerne til de forbudte HFC-stoffer er sikkerhedsmæssigt forsvarlige og for de produktgrupper, der er omfattet af forbudet, giver anledning til mindre drivhuseffekt. Der er endvidere redegjort for begrundelserne for de undtagelser fra forbudet, der findes i bekendtgørelsen, og som netop er, at der for de pågældende anvendelser ikke findes brugbare alternativer, eller at alternativerne ikke alt i alt er miljømæssigt bedre.

Det bestrides endelig, at dispensationsadgangen skulle gøre den samlede regering så upræcis, at dette i sig selv vil være i strid med art. 28, idet dispensationsadgangen er meget snæver, og har til formål at tage højde for uforudsete tilfælde, hvor forbudet konkret ville ramme uforholdsmæssigt hårdt.

Regeringen har besvaret Kommissionens åbningsskrivelse i overensstemmelse med det ovenfor anførte.